

[Lone Dybkjær]

sige, at jeg har, synes jeg, oplevet arbejdsministeren både venlig og engageret.

Så vil jeg sige, at jeg sagde ikke – det var en anden, der sagde det, jeg tror, det var hr. Arne Melchior – at det var vores fortjeneste, at der kom en diskussion om dette spørgsmål i form af en redegørelsesdebat. Jeg er da helt opmærksom på, at det allerede stod i regeringens arbejdsplan, men vi kunne måske være lidt nervøse for, om regeringen havde glemt det.

Hvad der sådan set er mere vigtigt i denne diskussion – hvis vi overhovedet skal gå ind i nogen diskussion på dette tidspunkt af dagen – er spørgsmålet om, hvad medejendomsretten indebærer, og når jeg ikke gik ind på det, tror jeg sådan set, det var, fordi jeg ikke var klar over, at arbejdsministeren ikke havde – nu vil jeg også gerne være venlig – forstået bemærkningerne, for deri står jo meget klart, at medarbejderkapitalen tillægges stemmeret i forhold til dens andel af den samlede egenkapital, og at man kan forestille sig, at medarbejderkapitalen omdannes til egentlig aktiekapital. Så er det klart, at der vil være nogle tilfælde, hvor man ikke kan blive enige, og derfor har vi vores medejernævn. Jeg synes derfor sådan set, vi har markeret, i hvilken form medarbejderkapitalen skal have indflydelse. Det er muligt, at der er noget, jeg igen ikke har forstået, men så kan jeg jo blive korrigeret enten her eller ved en anden lejlighed. Jeg mener imidlertid, at der er redegjort for det i forslaget.

Så er der spørgsmålet om den samme personkreds. Det er rigtigt, der er ikke tale om den samme personkreds, for der er tale om, at det er medarbejderne på virksomheden, der har indflydelsen, og den indflydelse, de har, har de også i kraft af tidligere medarbejdere. Det er klart nok, fordi der dels står noget medarbejderkapital fra tidligere medarbejdere, dels er der naturligvis nogle, der kun har været ansat i 12 måneder. Jeg går ikke ud fra, at det er kardinalpunktet, men der er ikke tale om samme personkreds, det er rigtigt, og det er helt bevidst, fordi vi ønsker, at det er medindflydelse på den virksomhed, hvor man arbejder; det er det, vi ønsker, og derfor har vi lavet det på denne facon.

Så kan vi formentlig være enige om, at det med overskuddet og definitionen af det er noget af det, man kunne diskutere sig frem til under udvalgsarbejdet.

Til hr. Dyremose skal jeg sige – som andre sikkert ville have sagt til mig – at jeg lægger sandelig altid mærke til, når hr. Dyremose smiler, og det gjorde jeg også ved denne lejlighed, men det er ikke sikkert, at det fremgår helt af Folketingstidende. Jeg synes, at vi her finder en passende mellemvej mellem det helt frivillige, hvor vi risikerer ikke at få nogen ordninger, og så det meget tvangsmæssige. Det er da rigtigt nok, at der er tvang i den forstand, at vi ikke mener, at ordningen skal være frivillig. På den anden side er det dog ikke, hvad jeg ville opfatte som et meget stort tvangsindgreb.

Når vi ønsker, at pengene skal blive stående, er det naturligvis, fordi vi ikke synes – det tror jeg også hr. Dyremose vil give mig ret i – at tiden er inde til, at der hives penge ud af virksomhederne, og derfor mener vi, at på dette punkt må medarbejderne opgive at have den umiddelbare nytte af et overskud, fordi man ellers med rette kan sige, at det eneste, vi vil med vores forslag, er naturligvis at dræne virksomhederne for penge. Derfor har vi ment, at her havde vi fundet en måde, hvorpå man kunne motivere medarbejderne og ejerne af virksomhederne til et konstruktivt samarbejde og så samtidig sikre, at ikke kun ejerne, men også medarbejderne fik andel i et eventuelt voksende overskud.

Så har hr. Dyremose ret i, at dette er et bidrag til diskussionen, og det tror jeg også de konservatives forslag, som jeg ikke skal gå ind på her, vil være; jeg mener blot, at deres forslag tilgodeser andre ting end dette. Det er igen, for at sige det til sidst, fordi vi mener, at det er medarbejderne og virksomheden, hvori de er ansat, det drejer sig om.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Ninn-Hansen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.